

μένος παρά τοῦ Μονομάχου τὴν ἐπιστασίαν καὶ τὰ δικαιώματα τῆς μονῆς τῶν Μαγγάνων, ἄτινα θέλων ὁ αὐτοκράτωρ Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνὸς ἔνα καταργήσῃ καὶ ζητῶν ἀπὸ τοῦ Λειχοῦδου ἀπετύγγανεν· ἀλλ' εὗρεν ἤδη τὸν καιρὸν ἐπιτήδειον, διότι, σιωπήσας μέχρι τῆς τοῦ Λειχοῦδῆ χειροτονίας ὡς πρεσβυτέρου, διεμήνυσεν αὐτῷ κατόπιν ὅτι, ἐπειδὴ πολλὰ κατὰ τοῦ ὑποψήφου πατριάρχου ψιθυρίζονται, ἢ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία ἀνάγκη ἢ ἀναβληθῆῃ μέχρις ὅτου τὰ θρυληθέντα συνοδικῶς καὶ κανονικῶς ἐξετασθῶσιν· ὁ ἀφελῆς Λειχοῦδης ἀγνοῶν ποῦ τείνει ἡ ἀγγελία αὐτῆ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πιεζόμενος ἐνέδωκε, παραχωρήσας τὰ δικαιώματα τῆς μονῆς τῶν Μαγγάνων, καὶ οὕτως ἡ χειροτονία ἐτελέσθη.

Τοῦ Κωνσταντίνου Λειχοῦδου σώζονται δύο συνοδικὰ σημειώματα, ἐκδεδομένα τὸ μὲν κατὰ ἰούλιον, τὸ δὲ κατὰ δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1059 «περὶ δούλου ἐγκληματικοῦ» καὶ «περὶ τοῦ φονεύσαντος ἱερέως καὶ καθαιρεθέντος³⁷⁹».

Ὁ πατριάρχης Κωνσταντῖνος Λειχοῦδης ἀνήγειρεν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεομήτορος ἐν Κωνσταντινουπόλει μοναστήριον, ὡς εὐρίσκομεν παρὰ Ψελλῶ³⁸⁰.

1064—1075.

102. ΙΩΑΝΝΗΣ Η΄,

ὁ τοῦ Λειχοῦδῆ διάδοχος ἦν τὴν πατρίδα τραπεζούντιος, τὸ ἐπώνυμον Ξιφιλίνος, ἐπιφανοῦς οἴκου βλαστός, γεννηθεὶς τῷ 1006, ἀνὴρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις μέγα κλέος ἀράμενος ἐπὶ τε βαθείᾳ παιδείᾳ καὶ πραγμάτων ἐμπειρίᾳ καὶ συνέσει. Διαπρέψας εἰς ἀνώτερα πολιτικὰ ἀξιώματα, ἀπεσύρθη εἰς

379. Ἀνάγνωθι ταῦτα ἐν τῷ Συντάγματι τῶν ἱερῶν Κανόνων· τόμ. Ε΄, σελ. 48—51.

380. Ψελλῶ ἐπιτάφιος εἰς Λειχοῦδην· παρὰ Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλ. τ. Δ΄, σελ. 415.

